

[Ministeren for skatter og afgifter]

I forsamlingshuse, idrætshaller og festlokaler m.v. uden alkoholbevilling kan vin og spiritus i ubanderoleret stand derimod medtages, når fesholderen selv låner eller lejer det pågældende lokale og selv drager omsorg for, at mad, drikke og medhjælp er til stede.

Spm. nr. 433

Til *ministeren for offentlige arbejder* (9/1 81) af:

Anders Poulsen (V):

»Vil ministeren positivt overveje statens økonomiske medvirken til afhjælpning af problemerne omkring havets nedbrydning af kyststrækninger i en række Limfjordskommuner?«

Begrundelse

Kyststrækninger ud til Limfjorden udsættes i hvert vinterhalvår for stor nedbrydning. Særlig stor er denne nedbrydning af kyststrækninger i 19 kommuner, hvoraf kommuner som Struer, Vinderup og Spøttrup m. fl. har meget lange strækninger. Når disse områder er særlig udsatte, hænger det sammen med, at vestenstorme presser Vesterhavet igennem Thyborøn-kanalen, og derved opstår erosionen på de 19 kommuners kyststrækninger.

Som et eksempel kan nævnes, at nogle af kommunerne omkring 1974 var færdige med et ret stort areal til sommerhusudstyknig (byggemodning osv. tilendebragt), men under kraftige vestenstorme i vinterhalvåret forsvandt ca. 8 tdr. land af sommerhusarealet.

Store dele af kyststrækningerne er pålagt naturfredninger (bevaringsværdige) med deraf følgende vedligeholdelsespligt for kommunerne. Men opgaven er stort set umulig for disse kommuner alene at varetage.

Problemerne hænger sikkert i betydelig udstrækning sammen med manglende sluseanlæg ved Thyborøn, men i øvrigt bør den eneste forudfattede mening om sagen nok være, at kommunerne ikke alene bør bære disse meget store ekstraordinære omkostninger, og at den pågældende egns store ledighedsproblem måske samtidig kunne lettes lidt ved statskassens aktive medvirken i en løsning af problemerne.

Jeg håber på ministerens positive medvirken i sagen, herunder bl. a. deltagelse i et

fællesmøde med repræsentanter fra de implicerede kommuner efter senere skriftlig anmodning fra kommunerne derom.

Besvarelse (16/1 81):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):

Beskyttelse af landarealer mod oversvømmelse fra havet eller mod nedbrydning ved havets indvirkning på kysten er i princippet en opgave, der må løses af ejerne af de ejendomme, der ønskes beskyttet. Dette princip ligger til grund for både lov om diger til beskyttelse mod oversvømmelse fra havet og lov om kystsikringsanlæg.

Når det i spørgsmålets begrundelse anføres, at kommunerne ikke alene bør bære udgifter til sådanne anlæg, må det bemærkes, at kommunerne som sådanne ikke har nogen lovfæstet pligt til at deltage i eller helt afholde udgifter til dige- og kystsikringsanlæg, hvorimod kommuner naturligvis i egenskab af grundejere kan have samme interesse i arealers beskyttelse som andre grundejere, ligesom en kommune i egenskab af grundejer i overensstemmelse med reglerne i digelov og kystsikringslov kan tilpligtes at deltage i udgifter til dige- og kystsikringsanlæg.

Det er videre i spørgsmålets begrundelse oplyst, at nogle kommuner i 1974 havde bygget et areal til sommerhusudstyknig, men at der allerede skulle være forsvundet 8 tdr. land under kraftige storme. Ministeriet er ikke bekendt med det anførte eksempel, men man må efter det oplyste konkludere, at den trufne disposition ikke forud for dens gennemførelse har været genstand for den overvejelse, som dispositioner om byggeri i kystområder bør undergives. Kystinspektoralet og ministeriet for offentlige arbejder har ved en række lejligheder advaret mod, at der bygges sommerhuse eller udlægges arealer til sommerhuse på steder, der kan blive udsat for oversvømmelse fra havet eller for kystnedbrydning. Det bør i hvert fald kun ske, hvis der samtidig træffes de nødvendige foranstaltninger for at imødegå den angivne risiko, og sådanne foranstaltninger må naturligvis betales af de personer, der ønsker at bygge på så udsatte steder.

Det kan ikke komme på tale at lade staten deltage i udgifterne til beskyttelse af sommerhuse eller udlagte sommerhusarealer. Foran-